

OBWIESZCZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 grudnia 1989 r.

w sprawie współczynników przeliczeniowych do aktualizacji wyceny wartości środków trwałych na dzień 1 stycznia 1990 r.

Na podstawie § 13 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1989 r. w sprawie uznawania składników majątkowych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz zasad aktualizacji wyceny środków trwałych (Dz. U. Nr 72, poz. 422) ogłasza się wykaz współczynników prze-

liczeniowych do aktualizacji wyceny wartości środków trwałych na dzień 1 stycznia 1990 r., stanowiący załącznik do obwieszczenia.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego: *F. Kubiczek*
Minister Finansów: w z. *A. Podsiadło*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego i Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1989 r. (poz. 363)

WYKAZ WSPÓLCZYNNIKÓW PRZELICZENIOWYCH DO AKTUALIZACJI WYCENY WARTOŚCI ŚRODKÓW TRWAŁYCH NA DZIEŃ 1 STYCZNIA 1990 R.

I. Wykaz współczynników przeliczeniowych

Nr współczynnika	Symbol według Klasyfikacji rodzajowej środków trwałych	Nazwa grupy środków trwałych	Współczynniki przeliczeniowe dla środków trwałych nabytych (wytworzonych) w latach					
			do 1.I 1987	1987	1988	1989		
						I półroczu	III kwartał	IV kwartał
1	1	Budynki	15,7	12,6	7,7	4,5	2,9	1,3
2	2	Budowle	16,8	13,3	8,2	5,2	3,0	1,3
3	3	Kotły i maszyny energetyczne	13,6	10,9	6,8	5,1	3,4	1,3
4	4	Maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego zastosowania	13,3	10,1	5,9	4,1	2,9	1,3
5	5	Maszyny, urządzenia specjalne branżowe	14,1	10,3	6,4	4,2	2,7	1,4
6	6	Urządzenia techniczne	14,9	11,5	7,0	4,8	3,0	1,4
7	7	Środki transportowe	14,8	11,2	7,0	4,1	2,7	1,3
8	8	Narzędzia, przyrządy, ruchomości i wyposażenie	15,6	11,9	7,7	4,3	2,9	1,3
9	01	Melioracje szczegółowe	16,4	13,2	8,2	5,2	3,0	1,3

II. Objasnienia sposobu stosowania współczynników przeliczeniowych

1. Aktualizacja wyceny środków trwałych polega na przeliczeniu figurującej w ewidencji wartości brutto i umorzenia poszczególnych obiektów na dzień 1 stycznia 1990 r. na ceny odtworzenia za pomocą podanych w części I współczynników przeliczeniowych właściwych dla grup rodzajowych i okresów nabycia (wytworzenia) środków trwałych.

2. Za okres nabycia obiektu, z którym wiąże się właściwy współczynnik przeliczeniowy, uważa się rok, a w roku 1989 półrocze lub kwartał poniesienia nakładów na jego nabycie (zakup, wytworzenie, montaż, instalację), z uwzględnieniem dodatkowo następujących ustaleń:

- 1) obiekty nabyte przed dniem 1 stycznia 1987 r., objęte przeceną lub wyceną według stanu na dzień 1 stycznia 1988 r., przecenia się za pomocą współczynników właściwych do przeliczenia wartości obiektów nabytych przed dniem 1 stycznia 1987 r.

Uwaga: Obiekty przyjęte do użytkowania w 1987 r. lub w latach następnych, pochodzące z nakładów sprzed dnia 1 stycznia 1987 r., należało w zakresie tych nakładów przeliczyć najpierw na poziom cen z 1986 r. (zgodnie z instrukcją stanowiącą załącznik do zarządzenia nr 86 Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 15 grudnia 1987 r.). W razie niedokonania tego przeliczenia w chwili przejmowania obiektów do użytku, przeliczenia tego należy dokonać w toku obecnej aktualizacji, przyjmując:

- dla nakładów inwestycyjnych pochodzących sprzed 1982 r. dodatkowy współczynnik 9,0,
- dla nakładów poniesionych w latach 1982 i 1983 współczynnik 3,0,
- dla nakładów pochodzących z lat 1984 i 1985 współczynnik 1,5

i do tej wartości zastosować odpowiedni współczynnik z wykazu;

- 2) wyłączone z aktualizacji lub wyceny na dzień 1 stycznia 1988 r. inwestycje w obcych obiektach podlegają przeliczeniu za pomocą współczynników właściwych do przeliczenia wartości środków trwałych pochodzących sprzed dnia 1 stycznia 1987 r., pomnożonych przez współczynniki podane w pkt 1;
- 3) obiekty uzyskane w wyniku wieloletniego inwestowania, a także przebudowane lub zmodernizowane (w szczególności budynki, budowle oraz duże agregaty i instalacje technologiczne), przecenia się za pomocą współczynników właściwych dla każdego okresu ponoszenia nakładów; w przypadku braku szczegółowej ewidencji nakładów poniesionych w poszczególnych latach, dopuszcza się możliwość szacunków tych

nakładów w poszczególnych latach. W obiektach przebudowywanych lub modernizowanych nakłady na przebudowę lub modernizację przewyższające wartość umorzenia podlegają przecenie za pomocą współczynników ustalonych dla lat przebudowy lub modernizacji.

3. Podmioty gospodarcze, które umarzają środki trwale, ustalają wartość umorzenia stosując ten sam współczynnik przeliczeniowy, za którego pomocą przeliczono wartość brutto obiektu. Do przeliczenia wartości umorzenia obiektów przebudowanych lub zmodernizowanych stosuje się średni wskaźnik wyliczony z podzielenia łącznej wartości obiektu (wartość brutto obiektu + wartość przebudowy lub modernizacji) po przeliczeniu przez łączną wartość brutto obiektów przed przeliczeniem.

4. Podmioty gospodarcze, które nie umarzają środków trwałych, określają zużycie poszczególnych obiektów szacunkowo — zarówno przed, jak i po aktualizacji — z uwzględnieniem następujących ustaleń:

- 1) wartość zużycia środków trwałych, których rok budowy jest znany, szacuje się z uwzględnieniem okresu użytkowania obiektu, przyjmując za każdy rok stawki amortyzacyjne ustalone w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1989 r. w sprawie uznawania składników majątkowych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz zasad aktualizacji wyceny środków trwałych (Dz. U. Nr 72, poz. 422),
- 2) jeżeli data budowy (nabycia) obiektu nie jest znana, to zużycie danego obiektu ustala się w sposób uproszczony według oceny stanu technicznego, określając stan jako dobry, średni lub zły; uznaje się stan techniczny obiektu za:
 - a) dobry — jeżeli obiekt nie wymaga remontu w podstawowych elementach konstrukcyjnych; przy szacunku stopnia zużycia przyjmuje się, że obiekty te są zużyte od 1 do 30%,
 - b) średni — jeżeli obiekt wymaga remontu niektórych podstawowych elementów konstrukcyjnych (ścian, stropów, dachu); przy szacunku stopnia zużycia przyjmuje się, że obiekty te są zużyte od 31 do 70%,
 - c) zły — jeżeli obiekt jeszcze użytkowany nie nadaje się do remontu i jest przeznaczony do likwidacji; przy szacunku stopnia zużycia przyjmuje się, że obiekty te są zużyte od 71 do 100%.

Stopień zużycia obiektu nie może przekroczyć 100%.